

حال خوب

وقتی سر سفرهٔ هفت‌سین نشستید و صدای حول حالنا به گوشتان خورد، به چه چیز فکر کردید؟ اصلاً در لحظه‌هایی که سال داشت تحویل می‌شد، چه دعا و خواسته‌ای داشتید؟ وقتی صدای دعا به گوش می‌رسد و آدم با تمام وجودش تیک‌تاک ثانیه‌ها را حس می‌کند، احساس نگرانی می‌کند. دوست دارد در قلبش به جایی پناه ببرد؛ همان جایی که پناهگاه همه است. احساس می‌کند در تمام جهان و همهٔ کره‌ها و کهکشان‌ها و بین همهٔ تاریخ دارد اتفاق جدیدی می‌افتد و او هم فرصت پیدا کرده است نظاره‌گر این نوشتن باشد. همه‌چیز را محضر خدا می‌بیند. این حس نزدیکی وقت خوبی برای راز و نیاز است؛ همان موقعی است که دیگر به هیچ جا و هیچ کس دل نبسته‌ای و فقط متوجه خدا شده‌ای.

می‌تواند مکالمهٔ عاشقانه‌ای باشد بین خدا و بنده‌اش. وقتی با تمام وجود خدا را بخوانی، او هم استجابت می‌کند. خودش در قرآن کریم گفته است: بخوانید مرا تا استجابت کنم شما را.

شاید بهترین دعا همین تغییر حالمان باشد به بهترین حال ممکن، به خیرترین راهی که خدا ما را ببرد. نوشتن نوروز و حول حالنا الی احسن الحال دعای تحویل سال، بهترین هم‌نشینی را از نظر کلمات دارند. و چندسالی است که این نوشتن با بهار معنوی ماه رمضان هم‌نشین شده و همه‌چیز جفت‌وجور است برای رحمت و هدایت و استجابت خدا.